

esperanto sub ————— LA SUDA KRUCO

ORGANO DE LA AŬSTRALIA KAJ NOV-ZELANDA ESPERANTO-ASOCIJO

januaro-februaro 2008 • numero 91 volumo 16 - numero 1

Fotita dum la Jarkunsido de AEA, decembro 2007

ISSN 1038-9380

esperanto sub

LA SUDA KRUCO

ORGANO DE LA AŬSTRALIA KAJ NOV-ZELANDA ESPERANTO-ASOCIJO

N° 91 • Vol 16.1 • Januaro-februaro 2008

Redaktoro: Donald Broadribb

Eldonado:

Ĉi tiu numero estis kompostita kaj aranĝita de Donald Broadribb, per komputilo iMac. La programo uzita estas Mellel. La ĉeftiparo estas Charis SIL.

Abonoj kaj membreco:

Membreco en AEA (inkl. *ESK*-on) A\$40 (A\$25 por pensiuloj kaj studentoj). Pagu al la sekretario: <sekretario@esperanto.org.au>

Simpla abono al ESK sen membreco kostas A\$50. Pagu al Libroservo de AEA, 143 Lawson St., Redfern NSW 2016 • Aŭstralio: <libroservo@esperanto.org.au>

Esperanto sub La Suda Kruco estas aŭtomate sendata al ĉiuj ordinaraj membroj de AEA kaj NZEA — pliaj informoj sur p. 31.

Esperanto sub la Suda Kruco

P.O. Box 643 • York WA 6302 • Aŭstralio

☎ (08) 9641 1937

<esk@esperanto.org.au>

Pri opinioj aperantaj en ĉi tiu eldonaĵo respondecas la aŭtoroj. Ili ne nepre spegulas la opiniojn aŭ de AEA, aŭ de NZEA.

Enhavo © 2008, AEA & NZEA kaj la individuaj verkintoj.

En ĉi tiu numero

Raporto de la prezidanto.....	3
Recenzo: <i>Dek tagoj de kapitano Postnikov</i> [db].....	5
La Brisbana Jarkunsido de AEA 2007 [Kam Lee]	6
Raporto pri la Ĝenerala Jarkunveno de la Aŭstralio Esperanto-Asocio..	8
Podkastoĵ	9
Fotoj de la Torquay High Tide Festival.....	10
Raportoj de Franciska Toubale:	
Vizito al Vjetnamo	11
SAT-kongreso en Parizo	11
La pluezeka renkonto.....	13
40 [Margaret Chaldecott]	14
Interrete:	
Perreta supera kurso de Esperanto	14
Radiotono de 3ZZZ	15
Adreso de la nova forumo.....	15
Turistoj povas viziti Strasburgon esperante.....	15
Vizito al la domo de Mary Mills en Oranĝo [Kam Lee]	16
Ju pli ŝanĝiĝas, des pli estas same [Henry Broadbent].....	17
La jaro de la hundo [Andrew Soos]	17
Doktoriĝo pri Esperanto (en Nederlando).....	18
Konu viajn kungesamideanojn:	
Libby Mortimer.....	19
Arturo Mortimer	20
Koresponda servo de AEA [raporto de Hazel Green]	21
El la Regionoj: Lingva kaj kultura festivalo de Toowoomba	22
An Editorial [Donald Broadribb] ..	23
Auditor's Report	28

Limdato por

la marto-aprila numero de *ESK*:
5a de februaro 2008

Raporto de la prezidanto prezentita al la Ĝenerala Jarkunveno en decembro 2007 de Igor Couto

Karaj Geamikoj,

En la komenco de la jaro 2006, ne longe post nia tiujara Ĝenerala Jarkunveno, intervjuis min loka filio de la radio ABC en sudokcidenta Viktorio. La intervjuo daŭris proksimume 15 minutojn. Surprize, anstataŭ fari la kutimajn, ordinarajn demandojn pri “kio estas Esperanto”, la ĵurnalisto faris inteligentajn, pensigajn kaj interesajn demandojn, kiujn mi ĝuis respondi. Eble rezulte de tiu intervjuo, dum la sekvaj tagoj, la retejo de AEA ricevis multajn vizitantojn el Viktorio. Mi memoras, ke mi pensis, “ho, bona aŭguro por la nova jaro!”

Bona aŭguro ĝi ja estis. Dum la sekvaj monatoj, nia nova Estraro vigle, amike kaj harmonie kunlaboris por solvi niajn administrajn problemojn, por plibonigi niajn servojn, kaj por plani la estontecon de niaj agadoj. Kvankam la taskoj fendaj estis ofte frustraj, kompleksaj kaj temporabaj, tamen kunlabori en la Estraro ĉi jare estis por mi ja granda ĝuo! Vidante niajn samideanojn subtenantajn, instigantajn kaj helpantajn sin reciproke estis por mi profunde pozitiva sperto, kiu plenigis min per espero por la estonteco de Esperanto, kaj de nia esperanta komunumo en Aŭstralio.

Ŝajnis al mi, ke la reenergiiga etoso de la Estraro eble iomete infektis la komisiitojn kaj volontulojn kiuj

kunlaboris kun ni. Vi baldaŭ aŭdos, ekzemple, pri la mirinda renovigo de niaj korespondaj kursoj fare de Hazel Green, kaj pri nia kunlaboro kun Stano Marček en la eldonado de la angla versio de lia populara lernolibro. Vi ankaŭ aŭdos pri la translokigo de nia biblioteko al Melburno, kaj pri la penoj de nia bonkora komisiito Barrie Cledsmith renovigi la intereson de niaj membroj en ties historiaj trezoroj, kaj eble ricevi ian agnoskon kaj financon subtenon de nia registaro.

Kun vera entuziasmo mi raportas al vi, ke nia nova Ĉefekzamenisto, la eminenta Trevor Steele, diligente laboras por ĝisdatigi niajn oficialajn ekzamenojn, krei reton de oficialaj ekzamenistoj tra la lando, kaj ankaŭ esploras la uzon de la naskiĝanta internacia ekzamen-sistemo de UEA-ILEI.

Mi ankaŭ ĝojas raporti, ke la lerta komisiito por la Libroservo, Anthony Gaskell, sukcese enkondukis novajn internajn labor-protokolojn por la administrado de nia libroservo. Danke al tiuj pli modernaj kaj efikaj labormetodoj, la Libroservo superis la financon krizon de la pasinta jaro, kaj eĉ jam denove atingas modestan profiton. Helpate de diversaj volontuloj — Tim Wade-Ferrell, Miranda Lutz, Ian Wylles, Kevin Warburton, Edith Mejia, Dianne Lukes, inter ali-

4 | esperanto sub la suda kruco

aj — la Libroservo nun povas garantii sian ekziston, kaj la daŭran provizon de tiu grava servo al niaj membroj.

Miraklaj ŝanĝoj montriĝis ankaŭ en la socia vivo de nia movado. Novaj societaj grupoj aperis en Viktorio — MEKK (Melbourne Esperanto Coffee Club) kaj SKEKK (St Kilda Esperanto Coffee Club), kaj raportoj de aktivaj, entuziasmaj kaj regulaj klubaj renkontiĝoj alvenis de Kvinlando, Tasmanio kaj Nova Sud-Kimrio. Menciinde estas ankaŭ, ke ni havas 1 plian dumvivan membron: Frank Stephan — kiu kvankam loĝante nuntempe en Singapuro, tamen evidente sentas sin parton de nia familio.

La gejunuloj meze de ni ankaŭ pliaktiviĝis. Estis granda plezuro por la Estraro ricevi petojn pri modestaj subvencioj por 2 entuziasmaj junuloj, kies daŭran studon de Esperanto iliaj lokaj Esperanto-kluboĵ volis instigi — 1 de Tasmanio, alia de Kvinlando. AEA ankaŭ helpis la senlime labor-emajn Jonathan Moylan kaj Miranda Lutz iri al — respektive — la IJK kaj UK. Tiuj 2 brilaj gejunuloj oficiale reprezentis nian Asocion, kaj diskonigis niajn lokajn servojn kaj eventojn en tiuj gravaj internaciaj renkontiĝoj.

Mi nepre devas mencii ankaŭ la valoran laboron de kelkaj esperantistoj kiuj estas eĉ pli junaj. La adelajdaj studantoj de Gordon Coleman verkis por ni bonegan tekston por konigi Esperanton al infanoj (samaĝaj kiel ili). La korvarmiga kontribuo de la infanoj estos uzita kiel bazo por unu el niaj novaj oficialaj flugfolioj, kiujn ni espereble presigos kaj komencos disdoni venontan jaron.

Fakte, multe da taskoj faritaj ĉi jare donos fruktojn nur aŭ venontan jaron, aŭ almenaŭ en la baldaŭa estonteco. Ekzemple: post kelkaj tagoj, eblos elŭlti la novan oficialan podkaston de AEA. Podkasto estas speco de radio-programo, elŭtebla kaj aŭskultebla per Interreto. Tiu nova komunikilo de AEA nomiĝas “Tuj!”, estas produktata de Jonathan Moylan, kaj ĝiaj monataj epizodoj estos disponeblaj ĉe la adreso: <http://tuj.esperanto.org.au>.

Kompreneble, ne nur la gejunuloj kontribuis per grandaj ideoj kaj laboroj. Konsiderinte la saĝajn konsilojn de Max Wearing, la Estraro de AEA decidis akcepti sugeston por okazigi nian Somerkursaron en la sama loko, dum 5 jaroj — de 2009 ĝis 2013. La elektita urbo estas Sidnejo, kaj la Sidnejanoj jam komencis starigi lokan komitaton, kaj esplori taŭĝajn kunvenejojn. La Somerkursaroj de Sidnejo celos ĉefe diskonigi Esperanton en la ĝenerala komunumo, produkti novajn esperantistojn, kaj venigi internaciajn esperantistajn vizitantojn al nia lando.

La Estraro ankaŭ intencas organizi ĉiujare tute apartan nacian eventon, la Nacian Kongreson. La plano estas, ke ĝi okazu ĉiujare en nova urbo. La Nacia Kongreso siavice celos la interkonatiĝon kaj societumadon de nia ekzistanta esperantistaro, kaj la subtenadon de nia loka Esperanto-kulturo. Ĝiaj eventoj devus inkluzivi la konkursojn de muziko kaj teatro, kaj ankaŭ la Ĝeneralajn Jarkunvenojn de AEA.

Tamen tiuj 2 eventoj eble ne estos la solaj oportunoj, kiujn la ĝenerala aŭstralia komunumo havos estontece

por lerni kaj ĝui Esperanton. Responde al helpopeto por solvi la nuntemp-an krizon pri instruado de fremdaj lingvoj en Aŭstralio, Penny Vos estras gravegan projekton, kiu celas montri kiel enkonduki Esperanton en la bazlernejajn kursarojn tra la lando. Diversaj elstaraj esperantistoj helpas Penny-n en tiu giganta projekto, kaj mi petas al ĉiuj eltrovi pli kaj helpi, per vizito al la retejo:

<http://learn.esperanto.org.au>.

Estas ankoraŭ multaj aliaj raportindaj laboroj, kaj interesaj, naskiĝantaj projektoj en AEA, tamen sendube la ĉefa tasko, kiu multe okupas la Estraron dum la pasintaj monatoj, kaj al kiu kontribuis la plej granda nombro da samideanoj, estis la verkado de nia nova Statuto. Tiun komplikan taskon profesie plenumis nia

speciale nomumita Komitato — Miranda Lutz, Steve Pitney, Tim Wade-Ferrell kaj Gordon Coleman. La Komitato, gvidate de nia advokato Graham Wheeler, kunlaboris kun la Estraro kaj la membraro, por produkti dokumenton kiu spegulas la senton kaj volon de nia komunumo, kaj samtempe donas al ni stabilan juran bazon, sur kiu ni povas memfide plani nian estontecon,

Mi sentas, ke ni nun spertas grandan momenton de ŝango, de progreso, kaj en nia asocio, kaj en nia movado, kaj por ni ĉiuj mi fieras. “Antaŭen AEA, kaj antaŭen Esperanto!”

Estis granda honoro kaj plezuro helpi AEAn ĝis nun dum tiu grava tempo, kaj mi dankas al la tuta membraro pro tiu oportuno. □

• Recenzas via redaktoro

Mikaelo Bronŝtejn: *Dek tagoj de kapitano Postnikov.* Eld. Tiĥin en Rusio, 2004. 332p.; perglue broŝurita.

Takso: 🍷🍷🍷

En la jaro 1910 komenciĝis la provo organizi tutruslandan esperantistan asocion. Ĉi tiu historia romano rekonstruas por ni tiujn epokon kaj provon. La libro havas alman karakteron: intermiksita estas tondaĵoj el periodaĵoj, historiaj notoj, rakonto. Pro tio, la legado ne estas vere glata.

Ĉefa fadeno en la romano estas la spertoj de Kapitano Postnikov, kiu strebas organizi tutlandan asocio, sed kiun kontraŭas senĉesa interkonflikto de la Esperanto-grupoj en Peterburgo kaj Moskvo. En Peterburgo Postnikov opiniiĝas heroo; en Mos-

kvo, lin oni rigardas kiel perfidulon. Ankaŭ lin spionas la rusa registaro, kiu emas opinii Esperanton fremda komploto pereigi la registemon de la Caro. Fine, lin kondamnas kaj enkarcerigas la registaro kiel politikan perfidulon. Ĉu prave, ĉu malprave? Tion ni ne scias. Unu el la ĉefprojektoj de Postnikov estas fondi Universalan Ligon, unuiĝon de ĉiuj nacioj — do ja politika ago.

Mikaeolo Bronŝtejn pretendas ke la romano baziĝas sur historiaj eventoj, kvankam ne ĉiuj rolantoj kaj dokumentoj en la romano estas historie aŭtentikaj. Lia maniero prezenti la historion estas iomete konfuza, laŭ mia opinio.

La glubindo estas malfortika; kelkaj folioj elfalis dum mia legado. □

La Brisbana Jarkunsido de AEA 2007 de Kam Lee

okazis la 6an kaj 7an de Oktobro 2007. Proksimume 30 partoprenantoj ĉeestis, veninte el Kvinlando, Nov-sudkimrujo kaj Viktorio. Sabate okazis la oficiala parto de la kongreso kaj estis sukcesa afero. La nova estraro estis elektita. Kelkaj proponoj estis akceptitaj. Vespere okazis la vespermanĝo en la Irlanda Klubo.

Fotitaj kongresaj eventoj

Hazel Green: Raporto pri la koresponda kurso. [Fotis Kam Lee]

Dianne Lukes: Raporto pri Esperanto en Indonezio. [Fotis Kam Lee]

Poste: Laŭ voĉdonado, AEA subtenis donon de \$5,000 al Oceana Komisiono, kiu prizorgos la donon de la mono al Hazairin en Indonezio.

Oficiala Diskuto dum la Epoko de la Nova Estraro. De maldekstre al dekstre: Miranda Lutz (Sekretario), Igor (Prezidanto), John Abood (Dua vicprezidanto), Jenny Bishop (Vickasisto). Neĉeestantaj: Jonathon Moylan (Unua vicprezidanto), kaj Stephen Pitney (Kasisto). [Fotis Kam Lee]

Vespermanĝo ĉe Irlanda Klubo #1. [Fotis Kam Lee]

Multaj esperantistoj vespermanĝis kaj festis ĉe la Irlanda Klubo. Unue la grupo intencis vespermanĝi ĉe Sizzlers, sed ĝi estis fermita pro redekociado. Okazis la dumkrizplano, kiu estis festi ĉe la Irlanda Klubo!

Inkluzivita en la menuo estas pasteĉo

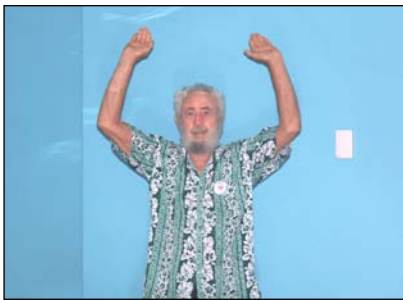

de Guinness (Guinness Pie), kiu estas speco de pasteĉo havanta specialan paston sur sia supro. Antaŭe mi neniam manĝis ĝin, kaj laŭ mi ĝi estis sufiĉe bongusta.

Vespermanĝo ĉe Irlanda Klubo #2. [Fotis Kam Lee]

Irlanda folkmuziko estis vigle ludata de muzikistoj. Certe estis oportuno por ĝoje manĝi, trinki kaj drinki!

Tom kaj Tri Rakontoj. [Fotis Kam Lee]

Unu rakonto temas pri virino, kiu konstruis turon faritan el teleroj. Je la fino, la turo disfalis. La aŭdantaro entuziasme aŭskultis.

2007 estis la centjara datreveno de la komenco de organizita movado por Esperanto en Aŭstralio.

Tosto dum la festo. [Fotis Kam Lee]

Tagmez-manĝo: Sidante laŭ la longega manĝotablo (aŭ ebla linea tableto!?) [Fotis Kam Lee]

Post la Dimanĉa AEA-kunsido, okazis tagmez-manĝo. Je la malproksima finaĵo de la manĝotablo estas manpremo inter la bonkonataj esperantistoj Alan Bishop el Viktorio kaj Alan Grant el Kvinslando.

[Dum la Jarkunveno oni oficiale akceptis la novan statuton de AEA, kaj la jure necesan transiron de AEA al statuso de neporprofita kompanio laŭ la aktuala nacia korporacia regularo. — [img alt="Creative Commons BY-NC-SA license icon"]]

aŭstralia esperanto-asocio
australian esperanto association

Raporto pri la Ĝenerala Jarkunveno de la Aŭstralia Esperanto-Asocio

Sabato 6 Oktobro 2007

U3A, Etaĝo 4, 150 Edward Strato,
Brisbano

La Ĝenerala Jarkunveno de AEA estis gastigita de la mirindaj Esperantistoj de Brisbano kaj okazis dum kelkaj horoj inkluzive paŭzon por tagmanĝo. Dudek kvar membroj de AEA ĉeestis la kunvenon. Raportoj prezentitaj kaj akceptitaj de la membroj (ofte kun demandoj kaj diskuto) estis: raporto de la prezidanto (Igor Couto), raporto de la sekretario (Miranda Lutz), raporto de la kasisto (Steve Pitney prezentita de Jenny Bishop — vice kasisto), korespondaj kursoj (Hazel Green), *Esperanto sub la Suda Kruco* (Donald Broadribb — laŭtleĝita de Miranda), nacia biblioteko (Barrie Cledsmith — prezentita de Miranda), teksestro (Igor), the Primary Esperanto Project (Penny Vos — laŭtleĝita de Tim Wade-Ferrell), libroservo (Igor) kaj la Oceania Komisiono (Dianne Lukes).

Ĉar nur unu nomumo estis ricevita por ĉiu estrara ofico, ili estis elektitaj nekontraŭite. Ili estis: prezidanto — Igor Couto, vicprezidanto 1 — Jonathan Moylan, vicprezidanto 2 — John Abood, sekretario — Mir-

Report of the Annual General Meeting of the Australian Esperanto Association

Saturday 6 October 2007

U3A, Level 4, 150 Edward Street,
Brisbane

The AGM of AEA was hosted by the wonderful Esperantists of Brisbane and happened over several hours including a break for lunch. Twenty four members of AEA were present for the meeting. Reports were presented and accepted by the members (often with questions and discussion): president's report (Igor Couto), secretary's report (Miranda Lutz), treasurer's report (Steve Pitney presented by Jenny Bishop - vice treasurer), correspondence courses (Hazel Green), *Esperanto sub la Suda Kruco* (Donald Broadribb — read by Miranda), national library (Barrie Cledsmith — presented by Miranda), webmaster (Igor), the Primary Esperanto Project (Penny Vos — read by Tim Wade-Ferrell), libroservo (Igor) and Oceania Commission (Dianne Lukes).

As only one nomination had been received for each estraro position, they were elected unopposed. They were: president — Igor Couto, vice president 1 — Jonathan Moylan, vice president 2 — John Abood, secretary

anda Lutz, vicsekretario — Gordon Coleman, kasisto — Steve Pitney, vickasisto — Jenny Bishop.

La rezulto de la perpoŝta voĉdono pri la nova statuto estis anoncita. Entute 89 balotiloj estis inkluzivitaj, 79 estis por la propono, 10 kontraŭ kaj unu sindetenis. Ĉi tio signifas ke la nova statuto estos uzata kiam la ŝanĝo de korporaciigo de asocio al kompanio limigita per garantio okazos.

La buĝeto estis akceptita per la sugestoj de la kasisto kaj la membroj kiuj ĉeestis. Kelkaj estontecaj aferoj estis diskutitaj inkluzive 2008 estas la internacia jaro de lingvoj kaj 2011 estas grava jaro por AEA ĉar estos la centjariĝo. La provizora dato por la venonta jarkunveno estas 4-5 Oktobro 2008 kaj volontuloj por helpi kun ĉi tiu evento kiel nacia kongreso estas invititaj kontakti la estraron. Plena protokolo de la kunveno estos havebla. Bonvole kontrolu la retejon de AEA aŭ kontaktu la sekretariojn se vi volas kopion. □

— Miranda Lutz, vice secretary — Gordon Coleman, treasurer — Steve Pitney, vice treasurer — Jenny Bishop.

The result of the postal vote about the new constitution was announced. A total of 89 votes were counted with 78 votes for the motion, 10 against and one abstention. This means that the new constitution of the AEA will become effective when the change in incorporation from association to company limited by guarantee occurs. The budget was set in accordance with the recommendations of the treasurer and the members present. Several future issues were discussed including 2008 being the international year of languages and that 2011 is a significant year for AEA being its centenary. The provisional date for the next AGM was set for 4-5 October 2008 and volunteers to help with this event as a national congress are invited to contact the estraro. Full minutes of the meeting will be available. Please check the AEA website or contact the secretary if you would like a copy. □

Podkasto

Jam pluraj radio-elsendoj aŭskultebblas kiel podkasto. Jen listeto:
<http://www.zervic.com/chitienun> – Ĉi Tie Nun
<http://esperan.to/podkasto/> – esPodkasto
<http://www.radioverda.com> – Radio Verda
<http://www.republika.pl/viavento/aktuale/sonmaterialoj.htm> – Varsovia Vento
<http://www.rogerborges.com> – Ro-

ger Borges
<http://www.radio-esperanto.com> – Radio-Esperanto
<http://87.242.26.81:8000/listen.pl> – Radio Jászberény
<http://www.polskieradio.pl/podcast/39/podcast.xml> - Pola radio
www.radiovaticana.org/esp/index.asp - Vatikana radio
<http://esperanto.cri.cn> – Ĉina radio
 [Laŭ Esperanto de UEA, novembro 2007]

Fotoj de la Torquay High Tide Festival 1a de decembro 2007

Miranda, Andrew, Carol kaj Elrae

Elrae, Ian, Miranda, Richard, Mina, Andrew kaj John

Vizito al Vjetnamo de Franciska Toubale

Survoje al Eŭropo, kiel kutime, mi elektis halti en Azio, ĉar mi ne kapablas elteni pli ol dudekhoran sidadon en aviadilo. Do mi pasigis kelkajn tagojn en Ho Chi Minh urbo. Longe atendis min en la flughaveno, pro tio ke pluraj aviadiloj alvenis samtempe, malnovaj amikinoj, Kieu kaj Nga, kun nova esperantistino, Kim.

Malgraŭ la pluvo kaj mia sufiĉe peza valizo, ni iris al la centro de la urbo per motorciklo. Tiel mi estis tuj enmiksitaj en la jam spertitan bruon de Ho Chi Minh stratoj, la konstantan hupadon de aŭtomobiloj, kiuj fariĝas pli kaj pli multnombraj, la amason de motorcikloj, kiuj mirakle sukcese interkruciĝas je ĉiu krucovojo.

Mi ĉiam entuziasme forlasas tiun ĥaoson por ĝui pli trankvilan etoson en Vung Tau, urbo apud la maro, kie eblas naĝi en varmeta maro eĉ sub pluvo. Alia aloĝaĵo de Vung Tau estas unu el ties loĝantoj: Boi. Ĉiam estas granda plezuro renkonti lin kaj paroli pri io ajn senlime. Sed li ĉiam estas tre okupita. Ĉi foje li estis preparanta la Internacian Junularan Kongreson, kiu devis okazi tri semajnojn poste en Hanojo.

Nia ŝoforo iom plilongigis la reirvojon al Ho Chi Minh urbo tiel ke ni

povu bani nin en la varma akvo de termo-fonto kaj promeni, eĉ sub tormenta pluvo, en la apuda parko. Tio estas la plej bona maniero forigi laccon de vojaĝanto.

Ĝoja renkonto en Vung Tau

La pluvo ne estas tiom ĝena en Vjetnamo, ĉar la vetero estas tamen varma. Plie, junio/julio estas la sezono de fruktoj kiel liĉioj kaj multaj aliaj kies gusto venas al mia lango, sed kies nomon mi ne konas.

La edzino de Boi, Boi, Kim kaj Kieu

Tiu mallonga restado en Ho Chi Minh urbo tamen permesis bonan interŝanĝon: miaj ĉiĉeronoj nepre intense praktikis Esperanton, dum mi akiris novajn fortojn por plu vojaĝi. □

.....

SAT-kongreso en Parizo de Franciska Toubale

Ĉijare la SAT-kongreso okazis de la 21a ĝis la 28a de julio en Parizo, aŭ

pli ekzakte, en la suda apudurbo Antony. →

La ĉeestantoj manĝis kaj tranoktis en la prestiĝa altlernejo École Centrale, kontraŭ la parko Sceaux kaj kunvenis en universitata loĝejo Jean Zay, laŭ la nomo de franca maldekstrulo, kiu dum la 1930aj jaroj multe agis por demokratigo de edukado en Francujo.

Nur ĉirkaŭ 150 esperantistoj venis, parte pro tio ke alia granda kongreso, tiu de la fervojistoj, okazis ankaŭ en Parizo kelkajn monatojn pli frue.

La librovendo-ĉambro (bildo 1)

La programo enhavis bonan ekvilibron inter la kunsidoj, la debatoj, la ekskursoj kaj la distraĵoj. Sub la resuma nomo “Socia forumo” okazis debatoj pri enmigrado; malsato; la estonto de semoj do sekve de la homaro; malarmado; personoj en handikapigaj situacioj; la monda forumo de Najrobio; la socipolitika situacio en Tanzanio (pro la ĉeesto de esperantisto el Tanzanio, Mramba Simba); kaj kompreneble pri klasbatalo.

La kultura programo proponis altvaloran muzikon: juna operkantisto Joan Ribalta, akompanata per gitaro de Lino Markov kantis verkojn de la renesanca periodo ĝis nun, kiuj havas universalan kaj sennaciecan karakter-

on.

Profesia pianisto, Olivier Herbay, interpretis per gitaro verkojn de Brower, Bach, Barrios, Villa-Lobos, Rodrigo kaj Albeniz.

Fabrice Morandau, aŭ, mallonge, Famo, uzis siajn voĉon kaj akordionon por humuroplene kaj tre energie prezenti la vidpunkton de blindulo pri nia mondo

SAT-kongreso estas la ĝusta loko por grupo kies nomo estas “Ĵomo kaj la liberecanoj”, Do kompreneble Ĵomo kun kantistino kaj muzikistoj regalis nin per longa koncerto de energia muziko. En tiu ege gaja etoso estus malfacile malhelpi sin danci.

La librovendo-ĉambro (bildo 2)

Mi mem prezentis eltiraĵojn el la verko de Verda Majo, kiel enkondukon al debato pri la psikaj sekvoj de korp-al-korpa batalo en milito.

La ekskursoj ebligis malkovri Parizon, aparte la spurojn de la Komunumo de 1870.

Pro tio ke mi estis studento en Parizo, mi prefere promenis en la arbaro Fontainebleau kaj en la valo de Chevreuse, kie la familio Coubertin daŭre proponas al la devkompanianoj (tio estas: anoj de laborista kunfrataro fondita en la mezepoko) kom-

plementan instruadon kaj kie troviĝas restaĵoj de la kastelo La Madeleine kaj de la abatejo Port-Royal, kie loĝis la disĉiploj de Jansen en la 18a jarcento. Ili rekomendis propran pensadon. Louis XIV ne povis akcepti tiun sendependecon kaj persekutis ilin.

Ankaŭ pro la fakto, ke la kongre-

so okazis en Parizo, la kongresanoj povis profiti de mirinda libroservo, tiu de SAT-amikaro, la Landa Esperanto-Asocio por la franceparolantoj kaj de same mirinda muzikservo, tiu de Vinilkosmo.

Tiu kongreso certe sekvis la celon de la asocio: klerigi siajn membrojn. □

La Pluezeka Renkonto de Franciska Toubale

La trian semajnon de aŭgusto jam de pli ol dek jaroj okazas en Pluezek, urbeto apud la maro, en Bretonujo, Francujo, famkonata Esperanto-renkontiĝo.

La organizantoj ne volas havi pli ol 150 ĉeestantojn por ke la etoso restu amikeca, sed nun ĉiam venas iom pli da entuziasmuloj el diversaj eŭropaj landoj kaj ĉijare eĉ el Brazilo kaj Tanzanio.

Richard Magnenat, Fabienne Berthou-Meyroux, Aline Coarer, Genevieve David, Denis Le Bras, Paul Quarre

En la mateno eblas elekti inter ses kursoj por plenkreskuloj laŭ la lingvonivelo kaj la intereso. Ekzistas aparta kurso por la infanoj. Ili okazas

en la baza lernejo de la urbeto. Ĉi jare instruis anglo, rusoj, polo, francoj kaj mi, aŭstraliano.

En la posttagmezo post vizito al diversaj vidindaĵoj de la regiono, la ĉeestantoj povas aŭ kanti; aŭ teatrumi; aŭ lerni per Esperanto aliajn lingvojn, kiel la araban aŭ la rusan; aŭ komputi.

En la vespero okazas prelegoj kaj distraĵoj.

La manĝoj estas komunaj en la festohalo de la urbeto, kio ebligas bone interkonatiĝi. Laŭvole iu ajn povas helpi purigi la teleraron aŭ la halon.

Tiu semajno estas bone konata eĉ de neesperantistoj, ne nur pro la grandaj afiŝoj, sed ankaŭ pro tio ke plurfoje la lokanoj kaj feriantoj estas invitataj por kunkanti maristajn kantojn, kundanci bretonajn dancojn aŭ aŭskulti prelegojn.

La lokanoj ankaŭ kontribuas provizante ĉambrojn, ĉar ne troviĝas hotelo en la urbeto, nur tendumejo. Tiel ankaŭ ili povas ĝui la amikecan etoson kaj simpatias al Esperanto, eĉ se ili decidis ke ili ne povas aŭ ne vo-

las lerni la lingvon.

La malfermita menso de la organizantoj, kiuj unuflanke akceptas multe da kunlaborantoj kaj aliflanke renkontigas la loĝantojn de la urbeto,

kiuj nun fieras pri la evento, kaj la esperantistojn, kaŭzas la grandan sukceson de tiu neforgesebla semajno. □

40

de Margaret Chaldecott

Kvardek estas interesa numero, kun diversaj signifoj.

Pro altruismaj kialoj, personoj fistas dum kvardek horoj,

Dum kvardek tagoj Jesuo fastis kiam li estis tentata de la diablo (Mat.4:2).

Dum kvardek jaroj la Izraelidoj vagis de Egiptujo serĉante la promesitan landon.

Oni povis doni kvardek batojn kiel punon al kulpulo (Readmono 25:3).

Por ŝirmi aliajn kontraŭ ebla malsano, vojaĝantoj ofte devis esti izolitaj dum kvardek tagoj.

En la hispana lingvo, la vorto

estas CUARANTENA. Kiam mi loĝis en Kubo, miaj geamikoj diris ke “you are in quarantine now” ĉar la busbiletoj kostis 40 pesojn.

Por mi, kvardek havas diversajn signifojn. Mi eklernis Esperanton antaŭ pli ol kvardek jaroj. Je la aĝo de 40, mi edziniĝis. Mi loĝas en mia nuna domo jam de kvardek jaroj.

Kaj, en la pensoj de kelkaj, vivo komenciĝas je kvardek jaroj.

Intertempe, mi sentis min en Kvaranteno. Sed nun mi sentas min for de la aĉa kvarentena periodo. Estas vivo preter Esperanto.

Mi vivas!

□

• Interrete

• **Perreta supera kurso de Esperanto:** Dum la lastaj tagoj estis anoncita supera kurso de Esperanto en la malnova, fama Jagelona Universitato de Krakovo, lernado kiun povas akcepti ankaŭ esperantistoj el aliaj landoj. Fine de la kurso oni ricevas saman “Certyfikat”, kiel tiun, kiun la universitato liveras pri aliaj lingvoj.

La ebleco estas unika, ĉar nun ne estas planoj pri estonta simila, malferma por ĉiuj supera kurso de Esperanto en tiu universitato.

Pro interesiĝo de gesamideanoj el malproksimaj landoj (i.a. el Brazilo) oni decidis, ke por eksterlandanoj la kurso povas esti nur perreta kaj ke *ne necesos veni al Pollando* por studi. Temas pri regula kaj serioza perreta studado kun parte voĉa perreta trejniĝado kaj ekzameno-prezento de parto de la akiritaj scioj en onia propra lando!

Oni trovos pli da informoj en la portalo:

<http://www.esperanto-reto.org>

Studenta Scienca E-Rondo en Jagelona Universitato, aŭ rekte en:

<http://docs.google.com/>

Doc?id=dhp3sf5p_163fp2j3g&pli=1

Kore salutas vin Maria Majerczak

<mmajerczak@gmail.com> ☐

- **Radiotono:** La teamo de la Esperanto-programo en radio 3ZZZ (92.3 FM) kore dankas la multajn esperantistojn, kiuj montris sian subtenon per mondonaco okaze de la radiotono, evento okazanta ĉiun jaron en oktobro. Ni esperu, ke kelkaj el vi gajnos la allogajn premiojn.

La programo en Esperanto vivos plian jaron danke al vi, ĉu vi loĝas en Aŭstralio, ĉu eksterlande. La teamanoj havos la plezuron daŭre provizi al vi agrablajn horojn da aŭskultado aŭ rekte lundon de la 1a posttagmeze ĝis la 2a, aŭ rete je la adresoj:

www.3ZZZ.com.au, aŭ www.melburno.org.au

3ZZZ Esperanto teamo

Karlo Egger, Lez Farkas, Svetislav Kanacki, Henry Broadbent, Franciska Toubale.

PO Box 1106

Collingwood Vic 3066

- **Estis komposteraro** en la novembro-decembra numero de *ESK*. La retadreso de la nova forumo estas <http://australiaforumo.freeforums.org/>

- **Turistoj povas viziti Strasburgon esperante:** 500 000 vojaĝantoj eniras la boatojn de la Strasburga Sendependa Haveno ĉiujare. Pro tio, kaj celante utiligi Esperanton, ni proponis al la Haveno traduki la promenadon tra la urbocentro kaj la eŭropa kvartalo al Esperanto.

La estro de la haveno akceptis la

proponon, kaj transdonis la francan tekston al ni. Post adaptiĝo al la internacia publiko kaj traduko, helpite de Catherine Roŭ kaj Ginette Martin, la strasburgaj klubanoj surbendigis ĝin. Ni fine kontrolis longecon de ĉiu sekvenco, kaj dank' al la ĉina versio kiu estas ofte longa, ni havis sufiĉe da tempo por paroli klare.

Nuntempe, Esperanto aŭskulteblas ĉe tegmentaj boatoj “Nuée bleue”, “Belle Strasbourgeoise”, “Rouget de l’Isle” kaj “Petite France”. Venontjare, la lasta tegmenta boato “Gustave Doré”, kaj la sentegmentaj boatoj ricevos ĝin post adaptiĝo de sia sonsistemo.

Esperanto nun fariĝas la deka lingvo aŭskultebla dum la vizito. Antaŭ ĉiu ekiro, la ŝipestro anoncas ĉiujn dek lingvojn per laŭtparolilo. Ĉiuj ĉeestantoj aŭdos la frazon “Por aŭskulti la ĉiĉeronadon per la internacia lingvo Esperanto, elektu numeron 10”.

Ĉar eble vi ne havos tempon enŝipiĝi, aŭ vi ne ŝatas tiun rimedon por malkovri la urbon, vi povas elŝuti la sondosierojn kaj aŭskulti ilin per via mp3-ilo. Vizitu:

<http://www.esperanto-strasbourg.net>
aŭ <http://benecyril.free.fr>.

Klubanoj aldonos poste aliajn dosierojn, kiuj rilatos al la katedralo kaj placoj Kleber kaj Gutemberg.

Nia plano estas nun organizi inaŭguron de tiu nova uzebleco de Esperanto, venigante gravulojn kiel Eŭropaj Parlamentanoj. Ni planas filmi inaŭguran paroladon, aldoni bildojn de la urbo, kaj disvastigi ilin senpage al ĉiuj televidkanaloj en Eŭropo kiuj volos raporti pri la evento.

[laŭ *Ret-info*] ☐

VIZITO AL LA DOMO DE MARY MILLS EN ORANĜO

de Kam Lee.

Veturante al Brisbano por la Esperanto-kongreso 2007, Andrew kaj mi vizitis Mary Mills-on en Orange, orienta enlanda NSK. Banjo Patterson naskiĝis proksimume en la loko kaj li estas fama pro siaj poeziaĵoj “La Viro el Neĝa Rivero” kaj “Clancy de la Superriverbordo” (Clancy of the Overflow.) La urbo nomiĝis rilate al “La Reĝo de Orange”, kiu poste fariĝis Reĝo de Nederlando. Multaj fruktoj kiaj pomoj kaj ĉerizoj, sed ne multaj oranĝoj kultiviĝas en la loko.

Estas interese ke Orange altas 868 metrojn super la marnivelo kaj averaĝas 5 gradojn malpli ol Dubbo, kiu havas alton de nur 264 metroj. La distanco inter la du urboj estas nur 120 km. Tioma ŝanĝo estas granda en tia vasta enlanda regiono.

Mt Canobolas. Grandega geologia arbarkovrita amaso de rokoj en la regiono Orange. Tre multaj jaroj forpasis post la epoko de bruegaj erupcioj kaj fanditaj fluantaj lafriveretoj.

Antaŭe ni vizitis la proksiman mortan vulkanon, Mt Canobolas,

1396 metrojn super marnivelo. La vidaĵo de la ĉirkaŭa tero je la supro estas bela.

Starantaj apud la antaŭo de la domo de Mary kaj John Mills. Maldekstre al dekstre: Andrew Lutz, John Mills kaj Mary Mills.

Vespere, ni ĉeestis en la domo de Mary Mills kaj ni vespermanĝis kun Mary Mills kaj ŝia edzo John. La bak-aĵoj estis sendube nutroriĉaj kaj bon-gustaj. Poste Andrew montris librojn, kiujn li aĉetis dum la UK-kongreso en Jokohamo. Mi montris fotoĵojn de la somerkursaro 2007 en Hobarto.

Laŭ Mary, la efekto de monda varmiĝado okazas en Orange. Multajn jarojn antaŭe neĝo sur la tero kelkfoje okazis dum la vintro, sed nun tia fenomeno estas tre malofta okazaĵo. La gastigado de Mary estis tre varma. Andrew kaj mi eĉ povis dormi en apartaj litĉambroj. Mary havas tre feliĉan personecon kaj ŝi diris, ke ŝi bonkore invitas aliajn esperantistojn viziti ŝin. Ŝi pripensas iri al la universala kongreso en Roterda-

mo, Nederlando dum 2008. Se vi vizitus ŝin, eble vi pliinformiĝus pri la progreso de ĉi tiu projekto! Ŝia inter-

retadreso estas:

<Marygmills@optusnet.com.au>

Ju pli ŝanĝiĝas, des pli estas same de Henry Broadbent

Dum mia vivo mi spertis signifan ŝanĝon al la angla lingvo. Mi memoras kiam mi uzis la vorton “snorkle” por indiki tuberon el objekto. La ĉefo diris ke la vorto ne ekzistas, sed mi mem ne inventis ĝin.

(Tiutempe oni ankaŭ uzis la vorton por la tubero kiun oni nun uzas kiam oni “snorklas” en la maro.)

Baldaŭ poste personoj kiuj verkas komercajn leterojn komencis uzi la vorton “finalized”. “Ŝoko kaj hororo!” venis el la seriozoj gramatikistoj. “‘Final’ estas adjektivo ne verbo.” Tamen la signifo de la frazo en kiu la vorto estis uzata ne estis duboplena kaj la longeco de la letero per tiu uzo

iĝis pli malgranda.

Post tiu tempo la anglaj verkistoj nun uzas multajn adjektivojn kiel verbon kaj la angla lingvo estas pli riĉa per tio. Kiu el vi nun memoras pri tiu polemiko en la kvindekaj?

Sendube la angla parolanto povas lerni multajn aliajn plibonigojn, el la pensoj de L.L. Zamemhof kiu evoluigis sistemon fari pli logikan lingvon antaŭ 120 jaroj. Dum la pasinteco gramatikistoj insistis uzi la latinan gramatikon por “korekti” la anglan lingvon. Eble en venontaj tempoj ili penos “korekti” la anglan lingvon per esperanta gramatiko.

La jaro de la hundo

de Andrew Soos kun helpo de Hazel Green

Laŭ la ĉinoj, 2006 estis la Jaro de la Hundo. Oni diras ke homoj, kiuj naskiĝis en tiu jaro estos fidindaj kaj honestaj.

Sed por mi, 2004 estis vere la jaro de la hundo, ĉar en tiu jaro aĉetis mi mian unuan montrohundon. Mi estis nur juna, la unuan fojon kiam mi vidis montrohundon.

En la apuda strato loĝis homo kiu havis du belajn grandajn hundojn, de la speco Weimaraner. Kun lernejo-sako en mia mano, mi fiksigardis la bestojn kun miro. Mi admiris la fleks-

ebajn, potencajn muskolojn de la hundoj. Sed kial la grandaj oreloj? Ho — mi pensis — mi devos havi tian beston!

Kvankam muskola, la montrohundoj ne havas pezecan formon. Ili estas tre ludemaj, kaj povas detrui ĝardenon, kiam ili enuas.

Mi havas du hundojn: hungaran kaj germanan. La du specoj havas similan historion en la socio. La montrhundoj en Germanujo kaj Hungarujo apartenis al la aristokratoj. Ili pasigis la plejparton de la tempo kun siaj mastroj, kaj ne estas feliĉaj kiam solaj.

La montrhundo estis bredita por ĉasado, sed la besto ne mortigu la predon. La bona montrhundo nur atendas kaj montras la predon. Pafi la predon estas la laboro de la mastro.

Kiam oni vidas la montron, tio estas tre interesa. La hundo haltas kaj levas la antaŭan piedon. Eĉ la vo-

sto staras, kaj estas parto de la montrhundo. La hundo montras per la tuta korpo de la vosto ĝis kapo kaj piedo. La montrhundo estas grava, ĉar la montrhundo ne estas vere ĉasisto, sed parto de la ĉasistgrupo.

Mi opinias, ke pro tio la hundo estas pli afabla kaj iĝas bona familimembro. Mi estas bonŝanca, ĉar mi loĝas apud kampoj, kie la hundoj povus kuri 80 kilometrojn en tago.

Tio ne estas ideala por homo, kiu amas la trankvilan vivon. Sed por iu, kiu amas promeni kun la kompanio de noblaj bestoj la montrhundoj estas specialaj. □

🐾 • Negranda informo atentinda Doktoriĝo pri Esperanto

Doktoriĝis en la Universitato de Amsterdamo la iama estrarano de “Esperanto Nederland” kaj de Internacia Esperanto-Instituto (IEI), Wim Jansen, docento pri interlingvistiko kaj Esperanto en tiu sama universitato.

Por atingi tiun ĉi rezulton Jansen faris esploron pri vortordaj aspektoj troveblaj en la nuntempa, ĵurnalismeca lingvaĵo kaj publikigis pri tio disertacion, kiun li sukcese defendis la 2-an de oktobro. La doktorigaj akompanantoj estis la profesoroj Hengeveld (por la ĝenerallingvistika parto) kaj Van Oostendorp (por la ĝenerallingvistika kaj por la esperantologia aspektoj). En la doktora komisiono sidis i.a. prof. Haase de la Universitato de Bamberg, Germanio. La ceremonion ĉeestis pluraj konataj espe-

rantistoj el Nederlando kaj ekstere.

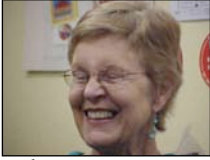
La 283-paĝa disertacio estas verkita en la nederlanda lingvo kaj proponas resumojn en la angla, esperanta kaj germana lingvoj. Temas pri la dua disertacio pri Esperanton rilatanta temo defendita en nederlanda universitato ene de unu jaro (post Marcus Sikosek, doktoriĝinta en novembro 2006 post esploro pri la historio de UEA), sed pri la unua disertacio post 1947(!), kiu rekte koncernas la lingvon mem. Estas antaŭvideble, ke la Universitato de Amsterdamo baldaŭ nomumos Jansen-on plenrajta speciala profesoro en la katedro, kiun li de 2004 okupas en la nomo de IEI.

[Laŭ *Ret-info*] □

• Konu viajn kungesamideanojn

Libby Mortimer

En la tempo, kiam komenciĝis la dua mondmilito, miaj gepatroj vizitis Germanujon. Ili

volis preni parton en la Vinkongreso en Bad Kreuznach, sed anstataŭe la juna paro havis nur 24 horojn por fuĝi el la subite malamika lando. Antaŭe ili jam pasigis unu jaron en Usono en la Universitato de Kalifornio, al kiu mia patro gajnis stipendion. Li estis vinskiencisto. Post du monatoj ĉe nia onklo de la patrina flanko en Irlando, miaj gepatroj sukcesis eniri ŝipon, kiu reportis ilin al Adelajdo. Mi naskiĝis do en Adelajdo en 1940, en 1944 naskiĝis mia frato.

Mi estas en la kvina generacio de nia familio naskiĝinta en Adelajdo. La patrina praavo de mia patro venis tien el Skotlando en 1839. La patro de mia patro alvenis el Svislando en 1880, sed tiuj geavoj mortis kiam mia patro estis nur knabo. La aliaj geavoj – la geavoj de mia patrino—naskiĝis en Irlando, sed mia patrino kaj ŝiaj ses gefratoj naskiĝis jam en Adelajdo.

Ni loĝis en Fullarton sufiĉe proksime al la laborejo de mia patro — al Instituto Waite, kie sciencistoj faris agrikulturajn esplorojn. Mia patro faris esplorojn pri vinoj kaj la bakteriaj malsanoj, kiuj difektadas ilin. Li ankaŭ verkis libron pri tiuj temoj.

Niaj gekuzoj loĝis sufiĉe proksime. Kun ili mi studis en la lernejo P.G.C. — de miaj 5a ĝis 17a jaroj. Mi

havis kelkajn tre bonajn amikinojn, kun kiuj mi ĝis nun fojfoje renkontiĝadas por kunmanĝi.

Mi studis sufiĉe bone por trapasi la ekzamenojn. Mi ĝuis ĉefe la lecionojn pri modernaj lingvoj. Pri la franca mi interesiĝis ĉiam, ĉar mia avo devenis el la franca parto de Svislando kaj parolis france. Kiam 10-jara mi komencis lerni la francan en la lernejo, mi tre ĝojis. Mi estis bonŝanca, ĉar ankaŭ miaj amikinoj ŝatis tiun lingvon kaj dum la tagmanĝaj paŭzoj ni kun ĝuo paroladis ion francan — se ni ne konis iun vorton, ni kreis ĝin. Mi ĝuis paroli ankaŭ artefaritajn amuzlingvojn kiaj ekz. “porklatino”. Poste mi studis dum du jaroj la germanan kaj la italan, sed daŭre preferas la francan.

Post la morto de mia svisdevena avo, la patrino avino de mia patro, kiu konis la francan lingvon, ek-korespondis kun la svisaj geonkloj. Post kiam tiu generacio formortis kaj eksplodis la dua mondmilito, neniu korespondado okazis. Tial, kiam en 1954 mia patro vojaĝis al Eŭropo por renkonti aliajn fakulojn kaj fari esplorojn, li vizitis ankaŭ kuzinon en Svislando. Li konis la nomon de kuzo Pietro, trovis lian adreson en telefonlibro kaj prezentis sin al li. Pietro konsterniĝis kiam mia patro diris: “Mi estas via kuzo el Aŭstralio.” La respondo estis: “Mi havas neniun kuzon en Aŭstralio!”, ĉar li sciis nenion pri siaj aŭstrialiaj parencoj. Ĉiuj informoj pri ili perdiĝis dum proksimume

20 jaroj! Sed Pietro tre ĝojis pri la renkontiĝo kun mia patro, ili ek-korespondadis kaj mi kaj la filino de Pietro tenas la ligojn ĝis nun. Estis por mi granda ĝojo mem viziti la landon de miaj prapatroj kaj ekkoni la ĉarman kuzon Pietro kaj lian familion en 1966 kaj poste kun Arturo en 1981, 1990, 1997. Pietro mortis en 1981, sed la ligoj inter niaj familioj estas nun fortaj.

Mi daŭrigis la studadon por fariĝi instruistino de junaj infanoj (3-5-jaraj). Perŝipe mi vojaĝis al Londono, post kiam mi elspezis la monon de 2 jaroj da instruistado. Mi restis en Eŭropo du jarojn — laborante, vojaĝante kaj ĝuante la renkontiĝojn kun gekuzoj en Anglujo, Skotlando kaj precipe en Svislando, kie mi povis praktiki la francan.

Reveninte hejmen mi elektis labori en librovendejo kaj du jarojn poste en biblioteko, kie mi renkontis mian ĉarman karan Arturon, vidvon kun kvin gefiloj. Ĉiam mi volis membri en granda familio kaj estis tial tre kontenta edzigi lin. Du jarojn poste naskiĝis nia filo Tom kaj tri jarojn poste Penny.

Unue ni loĝis en Elizabeth, sed la domo estis tro malgranda. Bonŝance en Largs Bay ni trovis malnovan kaj sufiĉe grandan domon kun kvin dormoĉambroj por la tuta familio kaj la hundo Sableto. Tie ni loĝis kon-

tente dum 31 jaroj. Ni tre ĝuis esti ĉe la marbordo. Fakte mi ĉiam ĝuadas naĝadon kaj en la maro kaj en naĝejoj. Nun mi ekzercas min en naĝejo tri fojojn ĉiusemajne.

Post mia edziniĝo mi laboris konstante, sed ne gajnis monon. Nur dum kelkaj jaroj en la 1990-aj jaroj mi sporade laboris en librovendejo en Semaphore. Tiu laboro estis por mi perfekta: dum du horoj sidi inter tiom da interesaj libroj kaj esti vizitata de ĉarmaj aĉetontoj estis mia ideala laboro! Bedaŭrinde tiu vendejo estas forvendita.

Nun ni loĝas kontentaj en malpli granda domo proksime al pluraj el niaj gefiloj. Arturo kaj mi havas sep genepojn. La plej aĝa, Catherine (24-jara) jam edziniĝis kaj la plej juna, Chloe, havas 3½ jarojn.

Mi estas kontenta — mi havis kaj havas bonan vivon. Mi estas kristano, membro de la Unuting Church en Port Adelaide. La fido je Dio helpas min en la vivo kaj mi esperas, ke ĝi faros min pli konscia pri la stato de la Tero kaj pli kompata al la homaro.

Ekstudi Esperanton estis ideo de Arturo. Ĉar mi tiom ŝatas lingvojn, kompreneble ankaŭ mi devis komenci la lecionojn — unue de Max Wearing — kaj tio estis bona ideo. Ni trovis novajn geamikojn kaj tre interesajn informojn pri la mondo. Danke al vi ĉiuj! □

Arturo Mortimer

Mi naskiĝis en 1931.

El la komenco de mia vivo mi memoras tri sonojn. La unua estis la sono de mia patro ludanta pianon. Li ludis “Traümerei” de Schumann. Ti-

am estis la voĉo de mia patrino. Ŝi voĉlegis por eta mi “Dr. Doolittle goes to the moon”. Ŝi estis tre laca post la severa laboro de la tago. Kaj mi memoras ankaŭ la malrapidan

sonon de la laktisto kaj lia ĉevalo – klop, klop! laŭ la strato, kaj tiam la sekvantan belan sonon de la lakto, elverŝigantan el la barelo en la laktujon. Efektive en la lernejo estis tiam eĉ ŝerco pri pasteŭrizita lakto, nova afero – tiam!

En 1949 mi ek-laboris en la Ŝtata Biblioteko de Sudaŭstralio. Mia unua tasko estis kompleta malŝparo de tempo – mi devis aldoni nomojn en la katalogon, ekzemple, Oscar

Finĝal O' Flahertie Wills Wilde, kiam la simpla “Oscar Wilde” sufiĉus.

En 1962 mi iris al Darwin, kie mi estis estro de la Nordateritoria Biblioteka Servo. En 1964 mi ekestris en WRE, Salisbury, la tiean bibliotekon. En 1968 mia laborejo estiĝis “The Institute of Technology”.

La plej grava tempo de mia vivo estis en 1974. Mi komencis uzi ĉiun, precipe miajn familion kaj amikojn, por granda celo: akiri federacian helpon por la publikaj bibliotekoj de Aŭstralio. Do, mi fosas mian sulkon ĉiame kaj konstante .... □

OSIEK-PREMIO 2007

En 2007 la Osiek-anoj proponis 20 verkojn premiindajn; ĉiuj estis prezentitaj en la junia numero de *La Gazeto*. La 20an de julio 2007, dum la IEK en Pazarĝik, Bulgario, sekreta voĉdonado atribuis la premion al **Armela LEQUINT & Jak LE PUIL**

Serge SINE
Demonstro de gemonstroj, 2007.

pro la esperantigo, el la franca, de romano de CÉLINE (*Voyage au bout de la nuit*)

‘Vojaĝo ĝis noktfino’

Gratulon!

La premio, 600 €, rekompencas vivantan aŭtoron pro publikigita verko ne fikcia aŭ pro grava traduklaboro

informoj

La Gazeto, 12 sous la Ville, FR-55210 Creuël <http://osiek.org>

Korespondkurso Servo de AEA Raporto januaro – junio 2007

de Hazel Green

Inter januaro kaj julio ĉijare, ni vendis nur 4 korespondajn kursojn: tri homoj komencis kurson 1, kaj unu komencis kurson 2. Ni donacis unu kurson al Indonezio.

Refoje, dankon la kursgvidantoj.

Post pli ol 10 jaroj da uzado de la 5 kursoj kiujn John Moore bone organizis, mi nun (kun helpo), preparas la servon por uzado de novaj kursoj.

Dankon al Peter

Baldaŭ la korespondaj kursoj de AEA ne plu uzos sonkasedojn, sed anstataŭe la kompaktnajn diskojn registritajn por *Esperanto per Rekta Metodo*. La korespondkurso servo malrapide eniras la 21an jarcenton.

Nun mi volas publike agnoski kaj danki al Peter Inglis kiu provizis kasedojn dum jaroj.

→ (daŭrigu sur p.27)

• El la regionoj

Qld: *Lingva kaj kultura festivalo de Toowoomba.* La loka registraro de Toowoomba organizis belan lingvan kaj kulturan festivalon en Parko Queens, la 2an de septembro. Pli precize, oni organizis la festivalon por la 26a de aŭgusto, sed devis prokrasti unu semajnon pro tro da koto. Ni neniam plendas pro bela pluvo, sed pro la prokrasto pluraj membroj de TES ne povis ĉeesti. Do, ni tre dankas, ke Erhard Claus el la brisbana klubo venis al Toowoomba por helpi en la esperanta budo, kaj ankaŭ provizis plurajn utilajn libretojn.

Multaj el la homoj kiuj vizitis la esperantan budon ŝajnis inteligentaj kaj informataj pri lingvoj ĝenerale. La plejparto aprobis Esperanton.

Pluraj lasis siajn nomojn por posta kontaktado, kaj multaj almenaŭ prenis materialon.

Krom *Esperanto for Beginners*, ni ofertis *Esperanto in Your Pocket*; ĝeneralajn broŝurojn pri Esperanto en Aŭstralio kaj lernado per Interreto; kaj flugfoliojn pri klasoj.

Inter niaj afiŝoj estis mesaĝo pri paco, skribita en Esperanto, ĉirkaŭita de la sama mesaĝo en multaj aliaj lingvoj. Ni petis vizitantojn al la budo trovi sian propran lingvon sur la afiŝo. Estis interese paroli al homoj el diversaj kulturoj.

[el Toowoomba Tereno] □

An Editorial

by Donald Broadribb

Artificial?

From time to time I still run across the phrase “the artificial language Esperanto” in reading. There are good reasons for feeling that this is not correct.

The first is the meaning of the word “artificial”. When we hear that word we think of “fake,” “false,” “unnatural”. For example, *vinyl* is often used as a substitute for leather, and for many purposes is considered to be “artificial leather”: for making shoes, covering chair seats and sofas, etc. It is much cheaper than leather for these, of course; and it is a good illustration for the saying “you get what you pay for”. It is nowhere as durable as leather, but often it is all a family can afford.

Esperanto is a language distilled from the Indo-European languages. Nearly all its vocabulary originates in the European languages which came from Latin. Two major dictionaries are devoted to discussing the origins of Esperanto words: André Cherpilod’s *Konciza etimologia vortaro* (UEA, Rotterdam, 2003) and Ebbe Vilborg’s *Etimologia vortaro de Esperanto* (Eldona Societo Esperanto, Malmö, 1989-2001).¹ It is as close to “natural” as any language can be.

There is a difference between “taken from” and “artificial”. For example, aspirin is not an “artificial”

analgesic, it consists of the active ingredient of the bark and leaves of a natural plant, the willow tree, which had been used in powdered form for millennia in the treatment of pain and fever.

Because Esperanto is extracted, or distilled, from the Indo-European languages, it inherits the nuances of European culture. Without going into the vexing dispute whether language determines culture or culture determines language, there is a link between them. For better or for worse, it was assumed in the late 1800s that Europe was the centre of civilization, thus an international language must necessarily be of European origin. General European culture is closely linked with Esperanto in regard to vocabulary and its meaning, and to grammatical categories. That the Americas, Australasia, Africa and Asia were equally in need of a means of communicating among themselves appears to have dawned only slowly both on the Europeans and on the Esperantists. At present, Esperanto is probably used among more American, Australasian, and Asian peoples than Europeans, if the truth were told. On the other hand, modern students of linguistics have discovered that the basics of grammar and conceptualization are the same throughout the world, and not specific to any one group.

Language or Code?

From the very start, there has been a

¹ These two works also discuss the origins of the grammatical elements of Esperanto.

major controversy as to just what the purpose of Esperanto is. For international communication, obviously; but what then? As a minimal means for tourists to communicate with, or for all the uses every natural language has? Rather startlingly, it appears that in 1887, when Esperanto was

first proposed to the public, its initiator assumed that the principal use for Esperanto would be in tourism and in writing letters. In his first book about Esperanto, published in a variety of languages, by L.L. Zamenhof, who initiated Esperanto, the claim was made:

By the help of these rules, and others, which will be found in the grammar, the language is rendered so exceedingly simple, that the whole labour in learning consists in committing to memory some 900 words, — which number includes all the grammatical inflexions, prefixes, etc. — With the assistance of the rules given in the grammar, any one of ordinary intellectual capacity, may form for himself all the words, expressions, and idioms in ordinary use. Even these 900 words, as will be shown directly, are so chosen, that the learning them offers no difficulty to a well - educated person.

Thus the acquirement of this rich, mellifluous, universally - comprehensible language, is not a matter of years of laborious study, but the mere light amusement of a few days.

In fact, the “First Book”¹ concluded with vocabulary pages listing the “900 words...” together with a translation of those words into the language of the reader of the book. The idea was that these pages could be separated from the book, and when you needed to write a letter to a speaker of a foreign languages, you need merely write in Esperanto and enclose a copy of the vocabulary pages prepared for that person’s lan-

guage. The recipient could then “easily” translate your letter. Similarly, as a tourist, in speaking to a person met on the street you could point out the Esperanto words to the person you wished to communicate with and he/she would immediately see their meaning.

To implement this idea, over the following decades a vast number of pamphlets printed on onion skin paper were published for various languages. Called “Esperanto keys”, they could be enclosed in letters without appreciably increasing the weight. Such “keys” were produced and sold in vast quantities at least up to the time of the Second World War.

¹ The “First Book,” whose actual title was *Dr Esperanto’s International language, Introduction & Complete Grammar*, was published in Russian, Polish, German, French, and English editions and later in various other languages.

How Much Vocabulary?

Holding firmly to this idea that all an international language really needs is a very small vocabulary, there are still many Esperantists who are upset at the 15,000+ main entries in the all-Esperanto dictionary *Nova Plena Ilustrita Vortaro de Esperanto*. They hold that the language should be minimalist in its vocabulary, with as few terms as possible for communication, perhaps no more than a couple of thousand. Such persons object to such a common word as *hospitalo*, claiming that *malsanulejo* will do just as well and reduce the size of vocabulary that must be learned. This idea is not far removed from the sort of thing that happened when the Roman armies conquered western Europe and England: the local people learned a very small number of everyday Latin words, and then over the years built vast vocabularies made from making compounds of Latin words. For example, the English word *Enemy* comes from French, which made the word out of the Latin words “non” (not) and “amicus” (friend).

Experienced users of Esperanto, however, realise that for genuine conversation, writing, education, science, and commerce a very large vocabulary is needed. Zamenhof himself actually used many thousands of terms in his Esperanto writing, and almost all the words that the “minimalists” complain of were in fact introduced by him in the course of his translation into Esperanto of a very large number of novels and other works. Experience has shown that

just as the other “modern” languages of Europe found it necessary to develop hundreds of thousands of terms to express all the thought the human mind produces, so similarly the vocabulary of Esperanto is constantly expanding as more concepts become expressed in it.

An “Easy” Language?

In an effort to support the view that Esperanto is an “easy” language to learn, course writers and teachers have a tendency to make their courses short, perhaps only ten or twenty weeks long. This has two very unfortunate consequences. First, the students are left at the end of their course with very little practice and understanding of the use of the language; and second, their knowledge of vocabulary is so impoverished that they tend to invent words, often simply by taking words from their home language and adding Esperanto endings to them. They, through inexperience, also assume that expressions they are familiar with in English can be carried over without change into Esperanto.

This is, of course, not a phenomenon limited to students of Esperanto. I well remember, for example, how when I first began to study Spanish, in my teen age years, a fellow student and our teacher had a major dispute. The student insisted that the phrase “to have a good time” would naturally be, in Spanish, *tener un buen tiempo* (a word for word substitution of Spanish words for those in the English phrase). No Spanish speaker would have the faintest understanding of such a

phrase; the normal Spanish says merely “divertirse”. No two languages express their ideas with precisely the same words.

Similarly, because in Australia the custom is to refer to electricity as “power”, almost invariably Australian students of Esperanto try to make some sort of word out of the Esperanto word *povo* for that meaning. Actually, of course, *povo* means “power” in the sense of the ability to do something. When Australians refer to “power cuts”, “turning on the power” etc., what they have in mind is electricity supply, for which the proper Esperanto term is *elektro*. In much the same way, because of the custom in Australia of referring to the evening meal as “tea”, it is very common to find Australian Esperanto students talking about *temanĝo* (literally, “eating the drink called tea”), when the actual Esperanto term is *vespermanĝo*, “the evening meal”.

Esperanto is “easy” to learn in the sense that for other languages such as French, Chinese, Russian, Tibetan, etc. it takes the average person five to ten years of intensive study and practice to reach a reasonable competence in understanding and in making themselves understood, for Esperanto it takes perhaps two or three years of similarly intensive study and practice — primarily because the grammar and vocabulary of Esperanto are regular, and lack the myriad of exceptions and special irregular forms that make those other languages so difficult to learn. Nevertheless, a lot of work does have to be devoted to study and practice in order to become fluent in Esperanto.

Esperanto in the Schools?

What I am going to bring up now is something that is going to cause considerable commotion and opposition among my readers. For a good 120 years now proponents have been striving — usually with not much success — to get Esperanto taught as part of the curriculum in primary schools and high schools. I think that both experience and simple observation indicate that this is the wrong way to go about spreading the use of Esperanto.

To become proficient in another language, and to keep that proficiency through the years, requires that there be active exposure to and use of the language on a continuous basis. Otherwise all that has been learned disappears totally from active memory.

For example, when my first daughter was 6 years old, because we lived in Switzerland she was equally proficient in both English (the language we used at home) and in Swiss German (the language used in school). But a year after we returned to Australia, the only thing she remembered from Swiss German was the phrase “grütsi” which means “hello”. Now, she does not remember even that.

When active exposure to Esperanto does not continue on a daily basis over the years throughout and also after the school years, a child soon forgets what has been learned, and thinks no more about it, like so much else in the crowded school curriculum.

Somewhat over a year ago, when

it was discovered that I had cancer, I was put under the care of Dr David Joseph, the head of the cancer radiology division of the Queen Elizabeth II Hospital in Perth, Western Australia. When I had my first consultation with him, he discovered that I am involved with Esperanto. He said to me “I was taught Esperanto in a class in school many years ago!” and he went on to say, in Esperanto, the only sentence he now remembers from that study, *Bonan tagon sinjoro*.

That was all that remained in his mind from a year’s school study of Esperanto, many, many years ago.

My son studied French for two years in high school, and was top of his class. Fifteen years later he remembered nothing whatever of French. Would it have been any different if it had been Esperanto he studied in high school for a couple of years? I really don’t think so.

Unfortunately, this is typical of many thousands (hundreds of thousands?) of adults in Australia. Teaching languages, whether Esperanto or

any other in our schools is utterly pointless and unproductive, precisely because in Australia there is no possibility for continued involvement of school pupils with the language outside of and beyond their school learning, with extremely few exceptions. We really need to rethink our whole approach to the content of the school curriculum, in Australia — and that means forcing or encouraging *all* school pupils to undergo a few years of a foreign language, whether Chinese, Indonesian, Esperanto, or any other, is counter-productive. At best, 1 in a 1000 may go on to continue with the language after leaving school, and of those fewer than 10% become proficient enough to actively use the language in either spoken or written communication. Having taught languages for a large part of my adult life, and having forgotten virtually all of the 15 or 20 languages I studied over the years, I think I know whereof I speak. □

[← el p.21] En 1998, min ĉagrenis la malbona kvalito de niaj malnovaj kasedoj, sed ne sciis kion fari. Peter tiam kreis novan kasedon, registrante la voĉojn de Jennifer Bishop kaj Bernard Heinze. Do, refoje dankon al tiuj tri viktoriaĵoj. Ekde tiam, Peter mem kopiis ĉiun kasedon kiun mi bezonis, por kontroli ke la kvalito restas bona.

Proponoj por novaj kursoj

Kurso 1

Esperanto by Direct Method de Stano

Marček — La unuaj 10 lecionoj. Havblas kompakta disko, sur kiun Stano registris la esperantan tekston en MP3 formato. Bona, modela elparolo.

Kurso 2

La restaj 12 lecionoj en Esperanto per Rekta Metodo.

Hazel Green, administranto de korespondkurso servo, AEA.
kurso@esperanto.org.au
<http://kurso.esperanto.org.au>

[Teksto de la raporto multe kurtigita —] □

AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION INC
ABN 121 495 789

INCOME STATEMENT
FOR THE YEAR ENDED 30 JUNE 2007

		Jul '2006 - Jun 2007	Jul '2005 - Jun 2006	\$ Change
Income	Members Subscriptions	6,416	5,773	643
	Interest Received (Bank)	10,054	11,254	(1,200)
	AMP Trust Revaluation	11,714	9,167	2,547
	Corresp. Course Income	321	311	9
	EsSK International Subs.	1,289	1,388	(99)
	Libroservo - Orders	9,373	13,523	(4,150)
	Summer School Income	36,898	41,088	(4,190)
	Sundry Income (Exams, CD sales)	117	46	71
	Other (Refund)	-	105	(105)
Total Income		76,182	82,654	(6,472)
Expense				
OPERATING -	Auditor's Remuneration	2,310	1,540	770
	Bank Charges	62	71	(9)
	Computer Expenses	311	49	262
	Consultants - Professional	-	1,760	(1,760)
	Corresp. Course - Books & Expen	177	576	(399)
	Insurances (PL, Computer, Lib.)	1,375	350	1,025
	Postage - General	714	12	702
	Printing & Stationery	1,963	189	1,775
	Sundry Expenses (RGO, ASIC)	425	160	265
	UEA Subscription	226	380	(154)
	Uncategorised Expenses	74	-	74
Total OPERATING -		7,637	5,087	2,550
PUBLISHING -	Book Publishing (Mummy Why)	385	398	(13)
	ESK Magazine Expenses	3,441	3,534	(92)
	ESK Sinking Fund	600	500	100
	Exams	-	490	(490)
Total PUBLISHING -		4,426	4,922	(495)
LIBROSERVO -	Administration - Wages to Aug'06	1,415	9,124	(7,709)
	Books / Magazines from UEA	5,716	8,585	(2,869)
	L/S Gen. Expenses, Post...	735	518	216
Total LIBROSERVO -		7,866	18,228	(10,362)
PROJECTS -	Nacia Biblioteko	1,005	-	1,005
	Governance	1,183	-	1,183
	Indonezio	-	2,890	(2,890)
	Instruado (sponsorship M.Lutz)	760	-	760
	Informado / Promocio	1,558	395	1,163
Total PROJECTS -		4,505	3,285	1,220
SUMMER SCHOOLS -	Congress - Brisbane	718	-	718
	Prepayment for Hobart 2007	-	4,118	(4,118)
	Accommodation, Hire, Printing	43,144	41,271	1,873
	Teachers, Travel & Expenses	3,243	2,016	1,227
	Teacher Scholarships	-	4,000	(4,000)
Total SUMMER SCHOOLS -		47,104	51,405	(4,301)
DEPRECIATION -Books & Equipment		5,202	5,068	134
Total Expense		76,741	87,996	(11,255)
Net Ordinary Income		(559)	(5,342)	4,782
Other Income/Expense				
Other Income	UEA Funds (for Eithd - Bolivia)	320	-	320
	Pagoj por Universala Kongreso	-	18,551	(18,551)
	Book Stock Revaluation	-	-	-
Total Other Income		320	18,551	(18,231)
Other Expense	UEA Transfer Payments	-	19,192	(19,192)
Total Other Expense		-	19,192	(19,192)
Net Other Income		320	(641)	961
Net Income		(239)	(5,983)	5,744

The accompanying notes form part of this financial report.

**BALANCE SHEET
AT 30 JUNE 2007**

	<u>Jun 30, 2007</u>	<u>Jun 30, 2006</u>	<u>\$ Change</u>
ASSETS			
Current Assets			
Current/Savings			
CBA Cheque Account 0090 3636	764	2,715	(1,951)
Internet Banking Account	137	56	81
CBS Term 501 45625 (10/8/2006)	5,412	5,141	271
Total 1. OPERATING ACCOUNT	<u>6,312</u>	<u>7,911</u>	<u>(1,599)</u>
Cheque Account 00946975	15,987	6,498	9,489
AMP Blue Chip	39,657	24,360	15,298
AMP Future Direction - Shares	20,317	12,189	8,128
AMP Property Security	21,815	13,526	8,289
Term 5012 8771 (Exp. 17/08/2007)	80,000	80,000	-
Term 5022 4058 (Exp. 9/12/2007)	20,214	19,742	471
Term 5033 7925 - Closed 4/1/07	-	40,000	(40,000)
Bond 98010388 (Mat 15/4/2008)	10,000	10,000	-
Total 2. CAPITAL ACCOUNT (Fonduso)	<u>207,990</u>	<u>206,315</u>	<u>1,674</u>
NAB Cheque Account NSW 932-2985	9,580	12,940	(3,361)
Pay Pay Account	1,375	762	614
UEA Account Code AEAL-W	8,057	2,260	5,796
UEA Account Code AEAA-Z	455	135	320
Total 3. BOOK SERVICE (Libroservo)	<u>19,466</u>	<u>16,097</u>	<u>3,370</u>
Cheque Account 4710 918 439	2,351	1,863	488
CBA Term 5003 6074 (Exp.2/8/02)	8,000	8,000	-
Total 4. CORRESPONDENCE COURSE	<u>10,351</u>	<u>9,863</u>	<u>488</u>
Summer School Account 1036 4559	96	1,338	(1,242)
Total 5. SUMMERSCHOOLS	<u>96</u>	<u>1,338</u>	<u>(1,242)</u>
Term 5014 3134 (Exp. 28/6/2008)	20,078	18,981	1,097
Term 5013 8423 (Exp. 17/07/07)	18,650	17,894	756
Total 6. INTERNATIONAL TRAVEL FUND	<u>38,728</u>	<u>36,875</u>	<u>1,854</u>
Total Current/Savings	<u>282,944</u>	<u>278,399</u>	<u>4,544</u>
Accounts Receivable			
Accounts Receivable	1,885	-	1,885
Total Accounts Receivable	<u>1,885</u>	<u>-</u>	<u>1,885</u>
Other Current Assets			
1. Libroservo (Estimate \$)	21,037	24,037	(3,000)
2. Correspondence Course	2,026	2,241	(215)
3. AEA Library (Estimate \$)	6,000	7,000	(1,000)
Total INVENTORY - Book Stock	<u>29,063</u>	<u>33,278</u>	<u>(4,215)</u>
Total Other Current Assets	<u>29,063</u>	<u>33,278</u>	<u>(4,215)</u>
Total Current Assets	<u>313,891</u>	<u>311,677</u>	<u>2,214</u>
Fixed Assets			
PROPERTY & EQUIPMENT	<u>2,689</u>	<u>3,689</u>	<u>(1,000)</u>
Total Fixed Assets	<u>2,689</u>	<u>3,689</u>	<u>(1,000)</u>
TOTAL ASSETS	<u>316,580</u>	<u>315,366</u>	<u>1,214</u>

**BALANCE SHEET continued
AT 30 JUNE 2007**

	Jun 30, 2007	Jun 30, 2006	\$ Change
LIABILITIES & EQUITY			
Liabilities			
Current Liabilities			
Accounts Payable	1,601	-	1,601
Total Accounts Payable	1,601	-	1,601
Oceania Commission Fund	235	235	-
Ilei Deposit	70	70	-
Tax Payable	(42)	106	(148)
Total Other Current Liabilities	263	411	(148)
Total Current Liabilities	1,864	411	1,453
Total Liabilities	1,864	411	1,453
Equity			
Opening Bal Equity	256,523	256,523	-
Retained Earnings	58,432	64,415	(5,983)
Net Income	(239)	(5,983)	5,744
Total Equity	314,716	314,955	(239)
TOTAL LIABILITIES & EQUITY	316,580	315,366	1,214

**NOTES TO THE FINANCIAL STATEMENTS
FOR THE YEAR ENDED 30 JUNE 2007**

NOTE 1: STATEMENT OF SIGNIFICANT ACCOUNTING POLICIES

This financial report is a special purpose financial report prepared in order to satisfy the financial reporting requirements of the Associations Incorporation Act 1981 (Vic). The Board has determined that the Association is not a reporting entity.

The financial report has been prepared in accordance with the requirements of the Associations Incorporation Act 1981 (Vic) and the following Australian Accounting Standards:

AASB 1031	Materiality
AASB 110	Events Occurring After the Balance Sheet Date
AASB 117	Leases

No other applicable Accounting Standards, Urgent Issues Group Consensus Views or other authoritative pronouncements of the Australian Accounting Standards Board have been applied.

The financial report has been prepared on a cash basis and is based on historic costs and does not take into account changing money values, or except where specifically stated, current valuations of non-current assets.

Kiel kontribui al Esperanto sub la Suda Kruco

Ni akceptas eseojn, ideojn, rakontojn, esprimojn de vidpunkto, leterojn, desegnaĵojn, fotojn, kaj iun ajn alian originalan materialon. Ni preferas ricevi kontribuojn per e-poŝto. Surpaperaj tekstoj devas esti klare tajp-itaj per freŝa rubando. Fotoj devas esti 300dpi.

Limdato por la marto-aprila numero: 5a de februaro 2008

La redaktoro rajtas redakti, korekti kaj konformigi al la stilo kaj kutimo de ĉi tiu gazeto ĉiuj tekstojn antaŭ aperigo. Laŭbezone teksto povas esti mallongigita.

Esperanto sub la Suda Kruco

PO Box 643 • York WA 6302 • Aŭstralio

<esk@esperanto.org.au>

La Aŭstralia Esperanto-Asocio

143 Lawson St • Redfern NSW 2016 • Aŭstralio

<http://www.esperanto.org.au/>

Prezidanto: *Igor Couto* | <prezidanto@esperanto.org.au>

Sekretario: *Miranda Lutz* | <sekretario@esperanto.org.au>

Kasisto: *Stephen Pitney* | <kasisto@esperanto.org.au>

Membreco: A\$40 por individuo aŭ klubo [+ A\$6 por familiano(j)
ĉe la sama adreso]

Por studento aŭ pensiulo: A\$25. Asocia membreco: A\$12

Membrecojn sendu al <sekretario@esperanto.org.au>

La Novzelanda Esperanto-Asocio

PO Box 8140 • Symonds St • Auckland 1035 • Novzelando

<nzea@esperanto.org.nz>

<http://www.esperanto.org.nz/>

Telefono: 0800 350 781

Prezidanto: David Ryan | <ryangomez@xtra.co.nz>

Kasisto: Don Rogers | <don-cles@ihug.co.nz>

Sekretario: Bradley McDonald | <bradley.m@xtra.co.nz>

Membreco: NZ\$40 por individuo, NZ\$50 por geedza paro; NZ\$10
por studento aŭ junulo <20-jara. Klubo: NZ\$1 por ĉiu ano

Sendu vian kotizon al la kasisto ĉe la asocia adreso

Wholly printed in Australia.

Typeset by Donald Broadribb, PO Box 643, York WA 6302
Printed by Monash University, Wellington Road, Clayton Vic.

esperanto sub

LA SUDA KRUCO

if undeliverable return reply paid to
D. Broadribb • P.O. Box 643 • York WA 6302 • Australia

POSTAGE
PAID
AUSTRALIA

PRINT POST
PP631048/0005